

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 498/2016-19

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 17. augusta 2016 predbežne prerokoval sťažnosť [REDAKOVANÉ], zastúpenej advokátom JUDr. Mariánom Vojčíkom, Mäsiarska 3, Košice, vo veci namietaného porušenia čl. 19 ods. 1 a 3, čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 8 a čl. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Spišská Nová Ves v konaní vedenom pod sp. zn. 3 T 159/2012, ako aj postupom v konaní o povolení obnovy konania vedenom pod sp. zn. 3 Nt 35/2013 a jeho uznesením z 9. júna 2015 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDAKOVANÉ] o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 28. júna 2016 doručená sťažnosť [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľka“) vo veci namietaného porušenia čl. 19 ods. 1 a 3, čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a čl. 8 a čl. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej

len „dohovor“) postupom Okresného súdu Spišská Nová Ves (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 3 T 159/2012, ako aj postupom v konaní o povolení obnovy konania vedenom pod sp. zn. 3 Nt 35/2013 a jeho uznesením z 9. júna 2015.

2. Zo sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že Trestným rozkazom sp. zn. 3 T 159/2012 z 20. augusta 2012 (ďalej len „Trestný rozkaz“) uznal okresný súd obvineného bývalého manžela sťažovateľky (ďalej len „obvinený“) za vinného zo spáchania prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 a 2 písm. b) Trestného zákona s prihliadnutím na § 139 písm. c) Trestného zákona a za prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 a 2 písm. a) Trestného zákona s prihliadnutím na § 139 písm. c) Trestného zákona, a to na tom skutkovom základe, že mal fyzicky napadnúť sťažovateľku (svoju bývalú manželku) a vyhrážať sa jej smrťou (Trestný rozkaz sa stal právoplatným a vykonateľným 19. septembra 2012), za čo mu okresný súd uložil podmienený trest odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov so skúšobnou dobou odkladu jeho výkonu v trvaní 15 mesiacov a súčasne mu uložil nahradiť sťažovateľke škodu v sume 600 € a 1 307,30 € z titulu bolestného, pričom s nárokom na náhradu zvyšku škody okresný súd odkázal sťažovateľku na občianske súdne konanie.

3. Návrhom z 13. novembra 2013 sa obvinený domáhal povolenia obnovy trestného konania na základe novej skutočnosti, ktorou mal byť znalecký posudok vypracovaný [REDAKOVANÉ] – znalcom z odboru zdravotníctva a farmácie, odvetvia chirurgie, neurochirurgie (ďalej len „znalec“), spracovaný na objednávku obvineného, v ktorom sa znalec vyjadril k zdravotnému stavu trestnou činnosťou poškodenej sťažovateľky a k spôsobu vzniku jej zranení, ako aj k zdravotnému stavu obvineného, ktorý od detstva mal trpieť detskou mozgovou obrnou, čomu mali zodpovedať telesné postihnutia brániace mu spôsobiť sťažovateľke jej zranenia. Na základe uvedeného návrhu okresný súd po dvoch pojednávaniach konaných 20. mája 2015 a 9. júna 2015 uznesením sp. zn. 3 Nt 35/2013 z 9. júna 2015 obnovu konania v trestnej veci vedenej okresným súdom pod sp. zn. 3 T 159/2012 povolil a súčasne zrušil Trestný rozkaz z 20. augusta 2012.

4. Sťažnosťou podanou ústavnému súdu sťažovateľka namieta nezákonnosť znaleckého posudku, na podklade ktorého okresný súd povolil obnovu konania, a to z dôvodu, že na spracovanie tohto znaleckého posudku boli použité zdravotné záznamy sťažovateľky, ktoré boli síce podkladom pre vypracovanie iných znaleckých posudkov na účely trestného konania vedeného pod sp. zn. 3 T 159/2012, avšak na ich použitie na účely tohto znaleckého posudku, ktorého zhotovenie nenariadil súd, ale si ho objednal obvinený, sťažovateľka nedala súhlas, čím malo byť zasiahnuté do jej osobnostných práv, keďže jeho vyhotovenie bolo obvineným objednané už v čase, keď bolo trestné konanie vedené pod sp. zn. 3 T 159/2012 právoplatne skončené, a teda na použitie tejto dokumentácie sa mal vyžadovať súhlas sťažovateľky, a tiež v dôsledku toho aj uznesenie okresného súdu o povolení obnovy konania spočívajúce, resp. vychádzajúce z tohto, podľa sťažovateľky nezákonného znaleckého posudku, je tiež nezákonné a arbitrálne.

5. Okrem toho sťažnosťou podanou ústavnému súdu sťažovateľka namieta porušenie základného práva, ako aj práva na spravodlivé súdne konanie aj z dôvodov, že jej ako osobe (poškodenej trestnou činnosťou), ktorá mohla byť priamo dotknutá rozhodnutím o povolení obnovy konania, nebol na vyjadrenie doručený návrh na povolenie tejto obnovy, a že ako osoba priamo dotknutá nebola podľa § 292 ods. 1 Trestného poriadku okresným súdom predvolaná na verejné zasadnutie v konaní o povolení obnovy konania, a napokon aj tým, že jej nebolo doručené uznesenie o povolení obnovy konania sp. zn. 3 Nt 35/2013 z 9. júna 2015, o ktorom sa dozvedela až na hlavnom pojednávaní nariadenom okresným súdom po povolení obnovy konania na 29. apríl 2016, takže takýmto postupom okresného súdu malo byť sťažovateľke znemožnené podať proti tomuto uzneseniu o povolení obnovy konania sťažnosť (sťažovateľka počítala lehotu na podanie sťažnosti ústavnému súdu od konania hlavného pojednávania 29. apríla 2016, keď sa mala dozvedieť o povolení obnovy konania napádaným uznesením okresného súdu sp. zn. 3 Nt 35/2013 z 9. júna 2015, pozn.).

6. Sťažovateľka v konaní pred ústavným súdom tiež namieta, že na hlavnom pojednávaní konanom po povolení obnovy konania okresný súd 29. apríla 2016 bez zákonného dôvodu počas jej výsluchu vylúčil z pojednávania verejnosť, pričom „Sťažovateľka má za to, že, nebol osvedčený ani jeden zo zákonných dôvodov na takýto

postup konajúceho súdu, teda na vylúčenie verejnosti počas výsluchu poškodenej. Je pravdou, že sťažovateľka ako poškodená mala obavy vypovedať v prítomnosti obžalovaného, avšak nemala žiaden dôvod na obavu vypovedať pred súdom za prítomnosti verejnosti. Sťažovateľka naopak vo verejnosti pojednávania, na ktorom mala byť ako poškodená vypočutá, videla spoločenskú kontrolu zákonnosti súdneho konania. Sťažovateľka poukazuje na skutočnosť, že konajúci súd ani nezisťoval okolnosti preukazujúce existenciu niektorého zo zákonných dôvodov na vylúčenie verejnosti z hlavného pojednávania. Konajúci súd k tomuto rozhodnutiu, k vylúčeniu verejnosti na predmetnom hlavnom pojednávaní pristúpil autonómne z dôvodov, ktoré sú sťažovateľke neznáme.“.

7. Sťažovateľka v sťažnosti okrem iného tiež uviedla:

„Je v rozpore s účelom trestného konania a rovnako v rozpore s ochranou práv poškodeného v trestnom konaní, aby súd rozhodol v prospech obžalovaného na základe dôkazu, ktorý bol získaný protiprávnym spôsobom na úkor základných práv poškodeného. Takýto postup popiera z ústavno-právneho hľadiska nemôže obstáť, pretože obžalovaného dáva do postavenia, že za účelom obhajoby môže získavať a zadovážovať dôkazy aj spôsobom, ktoré by bol za iných okolností protiprávny (poskytnutie zdravotnej dokumentácie bez súhlasu dotknutej osoby alebo na úradné účely). Protiprávnosť takéhoto postupu (porušovateľa) je ešte zvýraznená tým, ak dôkaz bol získaný porušením základných práv obete trestného činu (poškodeného). Je nepripustné, aby poškodený (sťažovateľka) okrem zásahu do jeho práv a právom chránených záujmov spáchaním trestného činu proti životu a zdraviu a iným právam a slobodám (viď trestný rozkaz), mal tolerovať ďalšie porušovanie jeho práva na súkromie, najmä neoprávneným zhromažďovaním, zverejňovaním a zneužívaním údajov o jeho osobe. ...

... sťažovateľka je osobou, ktorá je priamo dotknutá rozhodnutím o povolení obnovy predmetného konania. Porušovateľ rozhodol o obnove konania na verejnom zasadnutí, na ktoré sťažovateľku nepredvolal. Rozhodol tak o povolení obnovy konania bez jej účasti, hoci sa jej vzhľadom na prisúdenú náhradu škody obnova trestného konania priamo týkala. Tým poprel zásadu kontradiktórnosti konania, keďže sťažovateľka sa nemohla vyjadriť k spôsobu vypracovania znaleckého posudku a jeho nezákonnosti. Ak by mala možnosť včas

súd oboznámiť s uvedenou skutočnosťou, mohlo to ovplyvniť rozhodovanie súdu o obnove konania. Súd svojim konaním výrazne odoprel právo sťažovateľky ako poškodenej na prístup k súdu. ...

... nedoručením predmetného Uznesenia sťažovateľke bola odňatá možnosť podať voči nemu riadny opravný prostriedok - sťažnosť. Uvedené skutočnosti majú celkovo za následok porušenie práva sťažovateľky na spravodlivý súdny proces, konkrétne práva na prístup k súdu a práva na právnu istotu, najmä nezmeniteľnosť právoplatných súdnych rozhodnutí.“

8. Vzhľadom na uvedené sťažovateľka žiada, aby ústavný súd po prijatí jej sťažnosti na ďalšie konanie nálezom takto rozhodol:

„Okresný súd Spišská Nová Ves v konaní vedenom pod sp. zn. 3 T 159/2012 porušil práva [REDAKOVANÉ] na ochranu pred neoprávneným zhromažďovaním, zverejňovaním alebo iným zneužívaním údajov o svojej osobe zakotvené v čl. 19 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 8 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a tým, že v konaní o povolení obnovy konania vedenom pod sp. zn. 3T 159/2012 pripustil ako zákonný dôkaz znalecký posudok č.18/2013 [REDAKOVANÉ], znalca z odboru zdravotníctva a farmácia odvetvie chirurgia, neurochirurgia. ..., zo dňa 30.10.2013.

Okresný súd Spišská Nová Ves v konaní vedenom pod sp. zn. 3T 159/2012 porušil práva [REDAKOVANÉ] na spravodlivý proces zakotvené v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky tým, že Okresný súd Spišská Nová Ves realizoval konanie o obnove konania 3 T 159/2012 bez toho, aby sťažovateľku ako poškodenú o konaní tohto verejného zasadnutia riadne vopred informoval a aby jej doručil návrh [REDAKOVANÉ] na obnovu konania.

Okresný súd Spišská Nová Ves v konaní vedenom pod sp. zn. 3T 159/2012 porušil právo [REDAKOVANÉ] na spravodlivý proces zakotvené v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky tým, že sťažovateľke nedoručil Uznesenie zo dňa 09.06.2015, ktorým Okresný súd Spišská Nová Ves rozhodol podľa § 394 ods. 1 Trestného poriadku o povolení obnovy konania v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Spišská Nová ves sp. zn. 3T 159/2012 voči odsúdenému [REDAKOVANÉ].

Okresný súd Spišská Nová Ves v konaní vedenom pod sp. zn. 3T 159/2012 porušil právo [REDAKOVANÉ] na súdnu a inú právnu ochranu zakotvené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky tým, že na pojednávaní vytyčenom na deň 29.04.2016 v rozpore s ustanovením § 2 ods. 17 Trestného poriadku a v rozpore s ustanovením § 249 ods. 1 a 3 Trestného poriadku vylúčil verejnosť v časti výsluchu sťažovateľky ako poškodenej.

Okresný súd Spišská Nová Ves v konaní vedenom pod sp. zn. 3T 159/2012 porušil právo [REDAKOVANÉ] na súdnu a inú právnu ochranu zakotvené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky tým, že Okresný súd Spišská Nová Ves odňal sťažovateľke možnosť vyjadriť sa k dôkazu, ktorým je znalecký posudok č.18/2013 vypracovaný [REDAKOVANÉ], znalcom z odboru zdravotníctva a farmácia odvetvie chirurgia, neurochirurgia, ..., zo dňa 30.10.2013 pred rozhodnutím o povolení obnovy konania Uznesením zo dňa 09.06.2015.

Vzhľadom na to, že Okresný súd Spišská Nová Ves pripustil nezákonný listinný dôkaz v trestnom konaní vedenom pod sp. zn. 3 T 159/2012 je Okresný súd Spišská Nová Ves povinný obnoviť stav pred porušením základných práv a slobôd sťažovateľky a nezákonný znalecký posudok č.18/2013 [REDAKOVANÉ], znalca z odboru zdravotníctva a farmácia odvetvie chirurgia, neurochirurgia, ..., zo dňa 30.10.2013 vylúčiť zo súdneho spisu vedeného Okresným súdom Spišská Nová Ves pod sp. zn. 3T 159/2012.

Ústavný súd ruší rozhodnutie, ktorým je Uznesenie zo dňa 09.06.2015, ktorým rozhodol podľa § 394 ods. 1 Trestného poriadku o povolení obnovy konania v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Spišská Nová Ves sp. zn. 3 T 159/2012 voči odsúdenému [REDAKOVANÉ] a vracia vec Okresnému súdu Spišská Nová Ves na ďalšie konanie.

[REDAKOVANÉ] priznáva primerané finančné zadostučinenie vo výške 150.000, Eur, ktoré je Okresný súd v Spišskej Novej Vsi povinný jej vyplatiť do dvoch mesiacov od doručenia tohto nálezu.

[REDAKOVANÉ] priznáva náhradu trov právneho zastúpenia za dva úkony právnej pomoci (vrátane režijného paušálu a DPH) vo výške 363,80 Eur, ktorú je Okresný súd v Spišskej Novej Vsi povinný vyplatiť jej právnenému zástupcovi do dvoch mesiacov odo dňa doručenia tohto nálezu. “

II.

9. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

10. Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí senátu bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

11. Sťažovateľka svojou sťažnosťou v prvom rade namieta porušenie svojich práv v súvislosti s konaním a rozhodnutím okresného súdu o návrhu obvineného na povolenie obnovy konania skončeného právoplatným trestným rozkazom, a to z dôvodu, že okresný súd mal túto obnovu konania povoliť na podklade nezákonného znaleckého posudku predloženého obvineným, ktorý bol vypracovaný s použitím jej zdravotných záznamov použitých na tento účel bez jej súhlasu, a z dôvodu, že okresný súd sťažovateľku ako poškodenú v trestnom konaní neinformoval o prebiehajúcim konaní o povolení obnovy konania, pričom jej nezaslal na vyjadrenie návrh obvineného ani ju nepredvolal na pojednávanie vo veci povolenia obnovy konania a napokon jej ani nedoručil uznesenie sp. zn. 3 Nt 35/2013 z 9. júna 2015, ktorým obnovu konania okresný súd povolil.

12. Podľa § 394 ods. 1 Trestného poriadku „*Obnova konania, ktoré sa skončilo... právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli same osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.*“

13. Podľa § 396 ods. 1 Trestného poriadku „*Obnovu konania možno povoliť len na návrh oprávnenej osoby.*“

14. Podľa § 402 ods. 1 Trestného poriadku „*O návrhu na povolenie obnovy konania rozhoduje súd na verejnom zasadnutí.*“

15. Podľa relevantnej časti § 292 ods. 1 Trestného poriadku „*Predseda senátu predvolá na verejné zasadnutie osoby, ktorých osobná účasť na ňom je nevyhnutná. O verejnom zasadnutí upovedomí prokurátora, ako aj osobu, ktorá svojím návrhom dala na verejné zasadnutie podnet, a osobu, ktorá môže byť priamo dotknutá rozhodnutím. ...*“

16. Z citovaného vyplýva, že obnova konania je prípustná, resp. prichádza do úvahy iba v prípade, ak novoobjavená skutočnosť v čase skoršieho rozhodovania súdu je mu neznáma, bola by spôsobilá privodiť iné rozhodnutie v otázke viny a trestu, nie však v otázke škody, rozhodovanie o ktorej nie je primárnou podstatou trestného konania. Vzhľadom na uvedené, t. j. vzhľadom na predmet konania o povolenie obnovy konania, ktorého predmetom nie je bezprostredné rozhodovanie o vine a treste a o s nimi súvisiacich výrokoch, ale jeho predmetom je len rozhodovanie o danosti a kvalitatívnej novosti novo objavenej okolnosti a o jej potenciálnosti ovplyvniť skoršie rozhodnutie v otázke viny a trestu; ako aj vzhľadom na vymedzenie okruhu osôb oprávnených iniciovať svojím návrhom toto konanie o povolenie obnovy už skôr právoplatne skončeného konania, a to

či už v prospech alebo v neprospech obvineného, je zrejmé, že poškodený nie je osobou zainteresovanou na tomto konaní, t. j. poškodený nielenže nie je osobou, ktorá nie je spôsobilá iniciovať svojím návrhom toto konanie ani v prospech a ani v neprospech obvineného, ale nie je ani osobou, ktorá by svojím stanoviskom mohla akýmkoľvek spôsobom reálne ovplyvniť, resp. mať dosah na rozhodnutie o tom, či novoobjavená skutočnosť má potenciál ovplyvniť skoršie právoplatné rozhodnutie o vine a treste, a teda či obnova už skôr právoplatne skončeného konania o vine a treste bude alebo nebude povolená, takže nie je osobou, ktorá by rozhodnutím v tomto konaní mohla byť priamo dotknutá v zmysle predikcie § 292 ods. 1 Trestného poriadku.

Uvedené vyplýva aj zo znenia ustanovení § 393 a nasl. Trestného poriadku upravujúcich obnovu konania, ktoré súdu konajúcemu o návrhu na povolenie obnovy konania neukladajú povinnosť doručovať tento návrh poškodenému, resp. vyzývať ho na vyjadrenie sa k nemu. Poškodený v trestnom konaní nachádza svoj priestor či už na prednesenie svojich nárokov súvisiacich s ním uplatneným nárokom na náhradu škody alebo ohľadom prednesenia svojho svedectva spôsobilého ovplyvniť výrok o vine a treste až v samotnom obnovenom konaní, v ktorom sa už rozhoduje o vine a treste a o s nimi súvisiacich výrokoch, tak ako to bolo a je aj v tomto prípade, keď sťažovateľka majúca status poškodenej trestným činom bola riadne predvolaná na hlavné pojednávanie konané okresným súdom po povolení obnovy konania, pričom v rámci tohto obnoveného konania bude mať sťažovateľka opäť možnosť nielen spochybňovať kvalitatívnu novosť informácie o zdravotnom stave obvineného vyplývajúcu zo znaleckého posudku, na podklade ktorého bola povolená obnova konania, ale bude mať možnosť svojimi vyjadreniami ako svedok tiež ovplyvniť rozhodnutie o vine a treste.

17. Keďže sťažovateľka (poškodená v trestnom konaní) namietala porušenie svojich práv v príčinnej súvislosti s konaním, v ktorom sa rozhodovalo len o tom, či obnova konania bude alebo nebude povolená (nie o otázke viny a trestu), ktorého nebola a ani nemôže byť ako poškodená v trestnom konaní účastná, ústavný súd jej sťažnosť v tejto časti odmietol ako podanú zjavne neoprávnenou osobou (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

18. Pokiaľ ide o sťažovateľkou namietané porušenie základného práva na verejné prerokovanie vecí zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy, ktorého porušenie sťažovateľka odôvodnila tým, že na hlavnom pojednávaní 29. apríla 2016 konanom po povolení obnovy konania vedeného pod sp. zn. 3 T 159/2012 okresný súd bezdôvodne počas jej výsluchu vylúčil verejnosť, ústavný súd v tejto časti odmietol sťažnosť sťažovateľky ako zjavne neopodstatnenú, pretože sťažovateľka v sťažnosti súčasne uvádza, že okresný súd tak urobil „... *s poukazom na ustanovenie § 262 Trestného poriadku.*“, t. j. okresný súd tak nepostupoval bezdôvodne, resp. bez príčiny, ako tvrdí sťažovateľka, ale preto, že tu bola dôvodná obava, že sťažovateľka ako svedok v prítomnosti obvineného nevyovie pravdu alebo že z podaného svedectva by jej hrozila ujma na zdraví, smrť alebo iné závažné nebezpečenstvo, pričom v týchto prípadoch je predseda senátu počas výsluchu takéhoto svedka povinný vykonať potrebné opatrenia na zaistenie bezpečnosti alebo utajenie totožnosti tohto svedka, prípadne vylúči obžalovaného, jeho dôverníkov a verejnosť po dobu výsluchu takého svedka z pojednávacej miestnosti. Napokon sťažovateľka potenciú takejto obavy sama potvrdila, keď v sťažnosti (strana 10 sťažnosti, pozn.) sama uviedla, že „*Je pravdou, že sťažovateľka ako poškodená mala obavy vypovedať v prítomnosti obžalovaného...*“, pričom na tvrdení nič nemení ani jej nasledujúce tvrdenie, podľa ktorého „... *však nemala žiaden dôvod na obavu vypovedať pred súdom za prítomnosti verejnosti*“, pretože v tomto prípade nemohlo byť ani súdu a ani sťažovateľke zrejmé, či by sa v radoch verejnosti nenachádzala osoba spriaznená obvinenému, a teda či by opatrenia vykonané okresným súdom na zaistenie bezpečnosti sťažovateľky neboli efektívne a kontraproduktívne, a teda v konečnom dôsledku na jej škodu.

19. O zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti možno hovoriť vtedy, keď namietaným postupom alebo namietaným rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci nemohlo dôjsť k porušeniu základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok príčinnej súvislosti medzi označeným postupom alebo rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú sťažnosť preto možno považovať takú, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť

porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 66/98, tiež napr. I. ÚS 4/00, II. ÚS 101/03).

20. Keďže sťažnosť bola odmietnutá ako celok a rozhodnutie o zrušení napádaného rozhodnutia všeobecného súdu, ako aj rozhodnutie o priznaní sťažovateľke finančného zadosťučinenia a úhrady trov konania je viazané na vyslovenie porušenia jej práv alebo slobôd (čl. 127 ods. 2 prvá veta ústavy), ústavný súd o tých častiach sťažnosti už nerozhodoval.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 17. augusta 2016